

РЕШЕНИЕ

№ 11131

гр. София, 20.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11378** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано по жалба на „ТОУМ ТАУЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. А. С. Ч., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22221122001809-091-001 от 26.01.2023 г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 484 от 20.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 24 045.25 лв. главница и начислени лихви за забава в размер на 4836.81 лв., или общо в размер на 28 882.06 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Оспорва изводите на ревизионния екип за наличие на основания по чл.68, ал.1, вр. чл.6 и чл.9, чл.70, ал.5 и чл.72 от ЗДДС да се откаже право на приспадане на данъчен кредит (ДК) по фактури, издадени от посочени в РА доставчици. Счита, че в нарушение на чл.3 и чл.5 от ДОПК в хода на ревизията приходните органи не са събрали всички необходими документи за доказване на реалността на доставките, а събраните не били предоставени на ревизираното лице, което накърнило правото му на защита при упражняване на основни процесуални права. Поддържа, че всички получени фактури с предмет строителни материали са вложени в актив на дружеството – апартамент № 17, в [населено място],[жк], бл.283. Намира за недопустимо органите по приходите да твърдят взаимноизключващи се неща, напр. по една и съща доставка в едно ревизионно производство да признават реалността, а в друго да я отричат (напр. относно доставчика „АРУДА“ ЕООД), с което

е допуснато двойно начисляване и заплащане на данъка. Твърди, че не е извършена проверка дали получените доставки не са били предмет на последващи такива към трети лица. Претендира за отмяна на РА.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. П. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед №Р-22221122001809-020-001 от 12.04.2022 г. е възложена ревизия на „ТОУМ ТАУЪР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за установяване на задължения за ДДС за периодите от 01.11.2017 г. до 31.01.2022 г., в 3-месечен срок, считано от връчване на ЗВР на 20.04.2022 г., т.е. в срок до 20.07.2022 г. Със ЗИЗВР от 07.07.2022 г. срокът на ревизията е продължен до 20.09.2022 г. – в общия 5-месечен срок по чл.114, ал.1 и ал.2 от ДОПК. Със заповед от 12.08.2022 г. ревизионното производство е спряно за периода от 12.08.2022 г. до 12.11.2022 г. (събота, неработен ден). За посочения период на спиране остават 40 дни от общия срок на ревизията до 20.09.2022 г. Възобновено е със заповед от 14.11.2022 г. (понеделник) с определен срок на ревизията след възобновяването до 22.12.2022 г., който се включва в оставащия 40-дневен срок за извършване на ревизията. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път. Заповедите са издадени от В. Г. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т.

По силата на чл.10, ал.9 от ЗНАП (нова, в сила от 01.01.2021 г.) при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор на НАП или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция на НАП да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбите на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК уреждат компетентността на органите по приходите – обща по чл.7, ал.1 от ДОПК (актовете по този кодекс се издават от орган по приходите, съответно от публичен изпълнител, от компетентната териториална дирекция) и териториална по чл.8, ал.1 от ДОПК.

Нормата на чл.12, ал.6 от ДОПК предвижда, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

Възможността за промяна на териториалната компетентност безспорно е приложима и в ревизионното производство, в което разпоредбата на чл.112, ал.2, т.1 ДОПК урежда компетентност на възложителите на ревизията, определена от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Няма спор, че съгласно чл.8, ал.1 от ДОПК компетентна ТД на НАП в случая е в [населено място]. Именно посочената териториална компетентност е променена в процесната ревизия на основание законовата възможност по чл.12, ал.6 от ДОПК и чл.10, ал.9 ЗНАП. Това е сторено със Заповед № 3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г. на Г. Д. – заместник изпълнителен директор на НАП, с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК, сред които са посочени и В. Г. П. и В. Г. К.. Компетентността на заместник изпълнителния директор на НАП Г. Д. произтича от Заповед № 3ЦУ-ОПР-9 от 21.05.2021 г. на изп. директор на НАП.

Със Заповед № 3-ЦУ-585 от 11.04.2022г. на основание чл.10, ал.9 от ЗНАП е разпоредено

служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г., да осъществяват производства по данъчно-осигурителен контрол, за които компетентна териториална дирекция по чл.8 от ДОПК е ТД на НАП С., посочени в приложение към заповедта. С приложение към Заповед № 3-ЦУ-585 от 11.04.2022г. процесната ревизия, по отношение на която териториално компетентна е ТД на НАП [населено място], е възложена на ТД на НАП [населено място]. С т.14 от Заповед № РД-01-787 от 08.11.2021 г. на директора на ТД на НАП С. на В. Г. П. - началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., са възложени функции на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК.

Съгласно Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. д. № 2/2024 г., ОСС на ВАС, I и II Колегия, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. В мотивите на тълкувателното решение са обособени две групи вътрешни актове на администрацията, с ефект върху валидността на крайния акт на ревизионното производство. В първата група са актовете по чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП, издавани от изпълнителния директор на НАП в качеството му на орган на управление на агенцията /вж. чл. 4, ал. 1 ЗНАП/, като с разпоредбата на чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се дерогират правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. Към втората група актове се отнася заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, която е предвиден от закона способ за персонализиране на компетентност, чийто източник е законът (така в мотивите на ТР № 5 от 22.06.2015 г. по тълк. д. № 4/2014 г. на ОСС на ВАС, I и II колегия). От разширяването до територията на страната на компетентността на органа по приходите със заповедта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК не следва включването в нея на правомощието по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК за възлагане на ревизии. Преценката за необходимостта служителите на НАП да осъществяват правомощията си извън територията, ограничена от правилата на чл. 8 ДОПК, е за субекта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Тя не поражда преки правни последици извън съдържанието на правоотношението между служителя и органа по назначаването и с арг. от чл. 2, ал. 2, т. 3 АПК не подлежи на съдебен контрол за законност, включително инцидентен. Със заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП се осъществява разпределяне на трудовия ресурс за изпълнение на функциите на агенцията по чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗНАП. Преценката на необходимостта е в дискрецията на органа на управление на агенцията. Естеството на акта на изпълнителния директор изключва прилагането към него на контрола по чл. 169 АПК, като за издателя на акта не съществува задължение да го мотивира. Ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, който е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден.

По изложените съображения, при изпълнение на визираните законови предпоставки и съобразно задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС, съдът

приема, че процесната ревизия е възложена от компетентен териториален орган по приходите, респ. не е налице основание за нищожност на РА поради липса на териториална компетентност. Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника доказателства – на технически носител (диск, л.122) и удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л.144-148). Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК, поради което съдът приема, че оспореният РА не е нищожен поради възлагане на ревизията от некомпетентен орган по приходите или поради неполагане на квалифицирани електронни подписи от издателите на ЗВР, РА или РД, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги.

За резултатите от ревизията в срока по чл.117, ал.1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221122001809-092-001 от 03.01.2023 г., срещу който не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221122001809-091-001 от 26.01.2023 г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. К. - ръководител на ревизията.

Установено е при ревизията, че основната дейност на „ХОУМ ТАУЪР“ ЕООД е покупко-продажба на собствени недвижими имоти с код КИД-6810. На основание чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ЧЕРНОГОРСКИ И ПАРТНЬОРИ“ АД, ЕИК[ЕИК], „АЛФА 17 БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДИ ВИЖЪН БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „АРУДА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „МОБИДЕЙЛ 10“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

На 09.08.2022 г. органи по приходите са извършили посещение в офис на ревизираното дружество в [населено място], [улица], ет.1, ап.1, с цел проверка на оригинали на счетоводни, търговски и други документи, относими към ревизията. За „ХОУМ ТАУЪР“ ООД при посещението е присъствало упълномощено лице адвокат Ч., който е заявил и е представил писмена декларация, че всички първични и вторични документи за периода от 31.07.2017 г. до 30.06.2021 г. се намират и съхраняват при лицето, което е извършвало счетоводно обслужване на дружеството - „А. КОНСУЛТ“ ДЗЗД и че тези документи към момента не са им предадени (Приложение № 1, л.112). Извършените действия и установените факти и обстоятелства при посещението са обективирани в Протокол №1327714 от 09.08.2022 г.

С ИПДПОТЛ №Р-222221122001809/14.11.22 г. органите по приходите са изискали от „А. КОНСУЛТ“ ДЗЗД да представи всички съхранявани документи на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД. С отговор вх. № 16559/28.11.22 г. ревизиращият екип е уведомен, че документите, с които разполага счетоводителката, могат да бъдат прегледани на адрес в [населено място], [улица], вх. В, ет. 1, офис 1, както и, че „А. КОНСУЛТ“ ДЗЗД няма сключен договор за счетоводно обслужване в писмена форма с „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, а само устна договореност. Заявено е, че „ХОУМ ТАУЪР“ ООД не е извършило плащане за оказаните счетоводни услуги.

На 08.12.2022 г. е извършено посещение на указания от „А. КОНСУЛТ“ ДЗЗД адрес в присъствието на счетоводителя А. Р., която е предоставила за „ХОУМ ТАУЪР“ ООД обороти ведомости за 2017 г.- 2020 г., без заверка и копия от изисканите фактури за покупки. Установено е, че „ХОУМ ТАУЪР“ ООД няма оригинали на фактури, издадени от „МОБИДЕЙЛ 10“ ЕООД и от „АНГРО ТРЕЙД“ ООД. Няма налични договори, свързани с дейността на дружеството, в т.ч. договори за получени и предоставени заеми, договори с доставчици и клиенти.

Намерени са основания по вр. чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1, вр. чл.6 и чл.9, както и по чл.70, ал.5, чл.71, т.1 и т.5 от ЗДДС, да се откаже претендираното право на приспадане на ДК по фактурите.

Ревизионният акт е връчен електронно на 30.01.2023 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. №70-00-135 от 13.02.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 21.04.2023 г. В този срок е постановено Решение № 484 от 20.04.2023 г. на директора на

ДОДОП С., с което РА частично е потвърден, относно установените с него задължения по ЗДДС в размер на 24 045.25 лв. главница и 9163.46 лв. лихви за забава. Решаващият орган е възприел доводите на ревизорите за липса на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6 и чл.9 то ЗДДС, като в допълнение е изложил мотиви за липса на добросъвестност при ревизираното дружество с оглед на фиктивното фактуриране, което указва на знание, че обосновава правото си на данъчен кредит чрез данъчна измама и/или злоупотреба. Мотивите на РА са допълнени, което е допустимо съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС, с доводи за неизпълнение на всички хипотези на чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 от ЗДДС, чл.71 от ЗДДС по отношение на фактурите, издадени от „АНГРО ТРЕЙД“ ООД (в полза на трети лица) и „ТЕХНОМИКС БГ“ ООД (на имота на физическото лице А. Ч.), както и по приложението на чл.72 от ЗДДС по фактура № 00...9647 от 24.10.2017 г., издадена от Нотариус С. Г..

Решението на директора на ДОДОП С. е връчено на 02.05.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена на 15.05.2023 г. в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Изложеното, във връзка с разпоредбата на чл.160, ал.1 от ДОПК, определя спора като материалноправен – относно наличието на реални доставки на стоки и услуги смисъла на по чл.6, чл.9, вр. чл.68, ал.1 и чл.69, ал.1 ЗДДС, чл.70, ал.5, чл.71, т.1 и т.5 от ЗДДС.

Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или което действа като комисионер (арг. от чл.14, § 2, б. в) от Директивата) или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДК поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности. Именно в тази връзка, като обстоятелства, указващи на липса на реална икономическа дейност, съдът намира за правилни и обосновани доводите на приходните органи, които са косвено указание за липса на реална дейност при спорните участници в търговския оборот - липса на наети лица на релевантни длъжности, липса на данни за наети офиси или други помещения за осъществяване на стопанска дейност, липса на данни за извършване на обичайните за стопанската дейност разходи за телекомуникационни и комунални услуги, за наем, за транспорт. Всички тези обстоятелства са косвено указание, че търговските субекти не осъществяват реална икономическа дейност, като предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит.

Според мотивите на Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or доставката на услуги подлежи на данъчно облагане само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации, като полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга и само ако е налице пряка връзка между доставената услуга и получената насрещна престация. При доставките на услуги е относимо изследване дали при възлагане на услугата страните са договорили по достатъчно конкретен начин вида ѝ и дължимия резултат и какви отделни компоненти формират договорната цена, защото индивидуализираното в достатъчна степен възлагане улеснява проверката дали е налице достатъчно конкретизирано приемане на резултата от изпълнението. Предаването на резултата от извършената услуга трябва в пълнота да съответства на предмета на възложеното и да позволява пълна индивидуализация на извършеното – предмет, период, ползвани трудови и материални ресурси и направените във връзка с тях разходи от доставчика, както и данни къде се извършва приемо-предаване и между кои физически лица като представители на търговците, което е в съответствие със задължението им по чл.302 ТЗ. За обосноваване на доставка на услуга, най-общо е необходимо да са налице доказателства, удостоверяващи възможността на доставчика да изпълни предмета на договора, осъществяването на фактическите действия, в които се изразява договорената услуга и прехвърлянето на резултата от получателя по доставката, както и да са налице съставени за това документи (т.29 от Решение на СЕС от 27.03.2014 г. по дело C-151/13 Le Rayon d'Or).

За да бъде една услуга фактически осъществена, същото изисква полагане на труд от физически лица и използване на съответните технически средства, както и в повечето случаи влагане на материали. Без наличие на кадрови потенциал един субект не би могъл да извърши дадена услуга. Именно в тази връзка, като косвено указание за наличие на реална икономическа дейност, а не като елемент от фактическия състав на претендираното право на приспадане на ДК, приходните органи правилно са изследвали съвкупно с всички обстоятелства по делото кадровия и технически потенциал на преките доставчици.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали **самият издател** на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая (т.50 и т.53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11 „Gabor Toth“), какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че фактурираните доставки не са реално осъществени от издателите на фактурите.

При новото разглеждане на делото пред АССГ, в о.с.з. на 10.12.2025 г. процесуалният представител на жалбоподателя поддържа, че законът не го задължава да съставя придружаващи фактурата документи, вкл. след отмяната през 2002 г. на Албум на счетоводните документи. Визираната от адв. А. Ч. липса на императивно нормативно задължение за съставяне на писмени доказателства касае действителността на доставките (сделките с контрагенти). С други думи, търговските правоотношения са действителни, валидни и правно обвързващи за страните по тях и без сключени писмени

договори или подписани други писмени документи. Но за целите на производството (съдебно или административно/ревизионно) въпросът за наличието на придружаващи фактурата документи се поставя с оглед на доказването на доказателствено релевантните факти, за които съответната страна носи доказателствена тежест. Обоснован в тази връзка е доводът на решаващия орган в Решение № 484 от 20.04.2023 г., че като търговец ревизираното дружество е било длъжно да прояви грижата на добър търговец към делата си по начин, че да разполага с придружаващи фактурата документи, които имат доказателствено значение и са косвено указание за наличие на реални стопански и договорни правоотношения. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. По силата на общата разпоредба на чл.154, ал.1 от ГПК, вр.пар.2 от ДР на ДОПК, жалбоподателят е този, който носи доказателствена тежест за установяване на благоприятното за него обстоятелство за наличието на всички предпоставки по чл.68 и чл.69 от ЗДДС за признаване на претендираното от него право на приспадане на данъчен кредит. Респ. несправянето с тази доказателствена тежест, вкл. поради липса на доказателства, влече неблагоприятния за жалбоподателя резултат от непризнаване на претендираното данъчно предимство.

Добросъвестният търговец, ако действително е получил стоките или услугите, следва да разполага с доказателства за предаване на стоките и за приемане на услугите. С оглед на това, ако е положил дължимата грижа, следва да разполага с всички доказателства за осъществено изпълнение по доставката или да може да представи разумно обяснение защо не разполага с такива. Добросъвестността на търговеца предполага да вземе всички разумни мерки, за да се увери, че сделките му не са част от измама и според обстоятелствата по конкретния случай – да проучи друг доставчик (т.59 и т.60 от решение от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11). В отлика от това и с оглед последиците от недоказването (само доказаният факт е реално осъществил се) ревизираното лице следва да понесе тежестта от отричане на правото му на приспадане на ДК.

Приходните органи са направили следните констатации, относими към установяване на задълженията на ревизираното лице по ЗДДС:

1.Относно фактурираните доставки от „АЛФА 17 БГ“ ЕООД:

Установено е, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 1 999,00 лв. по 2 фактури с предмет „календар-работен“, „визитни картички“ и „флаери“, издадени от „АЛФА 17 БГ“ ЕООД. При извършена насрещна проверка от доставчика са представени заверени копия на фактурите, оборотна ведомост за 2017 г, СД по ЗДДС за данъчен период м. 11.2017 г., дневник продажби и дневник покупки, справка движение на стоки на „АЛФА 17 БГ“ ЕООД, аналитичен регистър на сметка 453/2, 703, 702, 602, 501, 454,421, 411, фактура №910 от 22.11.2017 г., ведомост за граждански договори за м.11.2017 г., граждански договор за извършена работа №015 от 01.11.2017 г., сключен между „АЛФА 17 БГ“ ЕООД /възложител/ и В. Н. П. /изпълнител/. При ревизията не е представена аналитична оборотна ведомост на сметка 304 „Стоки“, поради което не е установено какъв точно е видът на стоките, които са заприходени в същата сметка.

Ревизорите са отбелязали, че за начин на плащане по фактурите е записано „в брой“, но

не са представени фискални отчети от ЕКАФП. При справка в информационната база данни на НАП са установили, че „А. БГ 17“ ЕОРД няма регистрирано ФУ/ИАСУГД. В допълнение са съобразили, че от доставчика не са представени доказателства за наличие на техническа обезпеченост за изработката на предмета на доставките - календари, визитни картички, флаери, календар бележник, в това число и за отпечатването им. Според тях, не са ангажирани и приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи датата на предаване на стоките и лицето, което ги е получило. Не са представени документи за произход на стоките, предмет на процесните доставки, доказателства за наети или собствени активи, предавателни протоколи, удостоверяващи конкретни параметри по сделките и тяхното изпълнение.

Видно от доказателствата, съдържащи се в Приложение № 1 към делото, процесните фактури №№ 00..837 от 29.11.2017 г. и 00..838 от 30.11.2017 г. са с предмет 1000 броя работен календар, 500 броя визитни картички, 5000 броя флаери и 600 броя календар бележки. Доставчикът е представил фактура за закупуването на идентични стоки от „К 2 България“ ЕАД, както и два броя граждански договори от 01.11.2027 г. с предмет „извършване на услуги към клиенти на възложителя“, т.е. без конкретизиран предмет относно вида на услугите.

Обосновано при тези доказателства приходните органи са акцентирали на липсата на приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи датата на предаване на стоките и лицата, които са го осъществили от името на търговците. Тези доказателства са релевантни за доказване наличието на реални „доставки на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО, доколкото се отнасят до реалното разместване на материални блага между контрагентите. Правилно е възприета и липсата на данни как са договорени параметрите на стоките – по вид и дизайн, което обстоятелство също навежда на липса на реално договорени доставки на стоки от конкретен вид и с конкретни параметри, които да съответства на реални стопански операции. Не са ангажирани и доказателства за действително производство на „договорените стоки“, което може да се осъществени отново с косвени доказателства като наличие на материална и техническа база за производството на стоките.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на стоки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, като материалноправна предпоставка по чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство. Тук е мястото да се отбележи, че наличието на фактура и счетоводното ѝ отразяване при получателя не е достатъчно за формиране на категоричен и несъмнен извод за реалност на фактурираните доставки. Това е така, тъй като счетоводството е вторично и при липса на първични счетоводни документи, не може да се даде вяра на счетоводните отразявания. По идентичен начин не може да се кредитира евентуално счетоводно отразяване на последващи доставки, в каквато насока бяха поставени въпроси към експертиза, заличена поради невнесен депозит, при липса на първични счетоводни документи за твърдяната последваща реализация. Както правилно е отбелязано в Решение № 484 от 20.04.2023 г. ревизираното дружество не е представило доказателства за последваща реализация.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

2. Относно фактурираните доставки от „ДИ ВИЖЪН БГ“ ЕООД:

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1

027,00 лв. по фактура №[ЕГН] от 18.05.2018 г. с предмет „календар работен“ и „календар бележник-термокожа“, издадена от „ДИ ВИЖЪН БГ“ ЕООД. В хода на ревизията на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, но документи не са представени.

От ревизираното лице са представени: копие на фактурата, ведно с фискален бон, от 11.06.2018 г., която е различна от датата на фактурата - 18.05.2018 г. След справка в ИМ на НАП ревизорите са установили, че дружество има регистрирано фискално устройство с дистанционна връзка № на ФУ DI 723652 и № на ФП 02723652, но от записалите данни от Z отчети няма данни за отчетени обороти от „ДИ ВИЖЪН БГ“ ЕООД. Съобразили се, че не са представени договори и приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи конкретни параметри относно сделките, дата на предаване на стоките. Не са ангажирани доказателства за водена търговска кореспонденция между страните. По данни от информационната база на НАП е установено, че „ДИ ВИЖЪН БГ“ ЕООД няма наети лица на трудов договор, няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, deregистрирано е по ЗДДС на основание чл. 176, т. 3 от с.з. и има задължения в големи размери.

При липса на придружаващи фактурата документи, от които да се установи как е договорена доставката на стоки с конкретни параметри и как е осъществено приемо-предаването на стоки, т.е. реално разместване на материални блага, мотивите за отказ на правото на ДК са идентични като при предходния доставчик и не следва да се преповтарят. Като косвено указание за липса на реални търговски взаимоотношения са изтъкнатите от приходните органи обстоятелства относно доставчика, които са указание, че същият не осъществява реална стопанска дейност като предпоставка за участие в системата на косвения данък, а именно – доставчикът няма отчетени обороти, т.е. не осъществява дейност, няма наети лица, не изпълнява задълженията си за деклариране на резултати от стопанска дейност.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на стоки по смисъла на чл.6 от ЗДДС, като материалноправна предпоставка по чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

3.Относно фактурираните доставки от „АРУДА“ ЕООД

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 5 100,00 лв. по 2 фактури №№ 00..32 от 29.01.2020 г. и 00..17 от 30.08.2019 г. с предмет „авансово плащане - капаро за доставка на автомобил от Германия“ и „СМР услуги“, издадени от „АРУДА“ ЕООД. При извършена насрещна проверка на доставчика е връчено ИПДПОЗЛ на електронния адрес, но не са представени документи.

В хода на ревизията от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД са предоставени копия на фактурите. Ревизорите са посочили е, че за съставител на фактурите е изписан - В. К., но подписът положен върху двете фактури е видимо различен. В допълнение са съобразили, че не са представени договори, приемо-предавателни протоколи, доказателства за водена търговска кореспонденция, удостоверяващи вида, количеството на СМР, обекта, на който същите следва да са извършени, извършено плащане. Във връзка с фактурата с предмет „авансово плащане - капаро за доставка на автомобил от Германия“ приходните органи са приели, че не е ангажиран договор или каквито и да е други документи, удостоверяващи поръчка на МПС - какъв вид, с какви характеристики, на каква цена и др., както и, че липсват доказателства за извършено плащане във връзка с фактурата.

По данни от информационната база на НАП е констатирано, че „АРУДА“ ЕООД не е отразило в дневниците си за продажби посочените 2 фактури с получател „ХОУМ ТАУЪР“ ООД и е deregистрирано по ЗДДС на основание чл. 176 от с.з. В дружеството има назначени по трудови правоотношения две лица на длъжност „анализатор проучване на пазара“ и „оператор център за обаждания“, които са неотнормими към предмета на доставката СМР.

Отделно от горното е констатирано, че на „АРУДА“ ЕООД е извършена ревизия с обхват корпоративен данък за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2019 г., приключила с РА №Р-22220320006497-091-001/11.05.2022 г. От събраните в хода на тази ревизия доказателства е установено, че съгласно представена от управителя декларация дейността на „АРУДА“ ЕООД е покупки и продажби чрез интернет, които не засягат границите на Република България. Посочено е, че покупката се извършва чрез интернет сайтове за продажба на МПС, като след направена покупка от холандски търгове, МПС, предмет на сделката, се държи на склад до момента на продажбата му към краен клиент. При справка в информационната база на НАП е установено, че няма данни „АРУДА“ ЕООД да е собственик на транспортни средства. При така установената фактическа обстановка в РА е прието, че „ХОУМ ТАУЪР“ ООД няма основание за приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5 100,00 лв. по фактури, издадени от „АРУДА“ ЕООД. За доставката с предмет „СМР“ в РА е прието, че няма доказателства за реалното ѝ изпълнение, доколкото от ревизираното лице не е доказано вид, количество на СМР, обект на който са извършени и свързаност на доставката с икономическата дейност на дружеството, а същевременно доставчикът не е представил доказателства за материално техническа и кадрова обезпеченост за изпълнението ѝ. По отношение на фактурата с предмет авансово плащане е заключено, че доколкото плащане не е извършено и същевременно не е извършена и доставка па МПС, то няма настъпило данъчно събитие.

Относно авансовото плащане за доставка на стока са относими мотивите, изложени при предходните доставчици, с уточнението, че към датата на авансовото плащане следва да са известни и точно определени всички релевантни всички елементи от бъдещата доставка (т.36 от Решение на СЕС по дело С-107/13), което изискване в случая не е изпълнено.

Правилни са изводите на приходните органи за липса на реални доставки на строителни услуги в посочения по-горе смисъл – наличие на достатъчно индивидуализиран предмет на СМР услугите, както и индивидуализиращи данни, че полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга, както и на всякакви данни за доставена конкретна услуга и получената насрещна престация. В конкретния случай, освен че фактурата с предмет „СМР услуги“ не е конкретизирана съобразно чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС, липсват доказателства за договаряне на конкретен вид строителна услуга, за начина на формиране на нейната стойност, за реалното ѝ изпълнение на конкретен строителен обект.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя поради липсата на корекция в декларираните резултати по ЗДДС по повод извършени от него доставки. Съгласно решение на СЕС от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 „ЛВК-56“ ЕООД в случаите на неправомерно начислен ДДС поради липса на сделка двете страни не се третират непременно еднакво. Ето защо, в качеството му на доставчик данък редовно е начислен на основание чл.85 ЗДДС.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС, като материалноправна предпоставка по чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

4. Относно фактурираните доставки от „МОБИДЕЙЛ 10“ ЕООД:

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 500,00 лв. по 2 фактури №№ 00..19 от 03.06.2020 г. и 00..00 от 04.05.2020 г. с предмет „авансово плащане по договор за IT услуга“. В хода на ревизията, на доставчика по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ, но не са представени изискваните документи.

При преглед на документите ревизорите са установили, че няма и не са представени оригинали на фактури, издадени от „МОБИДЕЙЛ 10“ ЕООД, а само копия на същите, но на предоставените копията на фактурите липсвали имена на съставител на фактурите. Имало положени подписи, но не можело да се установи лицето, което ги е подписало. В допълнение, приходните органи са посочили, че не са представени документи за разплащане по фактурите, договори, доказателства за водена търговска кореспонденция между дружествата /оферти, разпечатки от електронна поща, заявки или др./, както и доказателства относно начина на договаряне на условията, по които ревизираното лице следва да получи IT услугите.

По данни от информационната база на НАП за „МОБИДЕЙЛ 10“ ЕООД е установено, че не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, deregистрирано е при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС, има неплатени задължения в особено големи размери.

Органите по приходите са заключили, че нито има доказателства за извършено плащане предвид обстоятелството, че предмет на фактурите е авансово плащане, а от друга страна няма доказателства за изпълнение на услуги, в резултат на което са приели, че по фактурите, издадени от „МОБИДЕЙЛ 10“ ЕООД, няма възникнало данъчно събитие и съответно не е налице право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, а доколкото липсват и оригинали на процесните фактури е прието, че не е изпълнено и условието на чл. 71, ал. 1 от ЗДДС.

Относно авансовото плащане за доставка на стока са относими мотивите, изложени при предходния доставчик, че към датата на авансовото плащане следва да са известни и точно определени всички релевантни всички елементи от бъдещата доставка (т.36 от Решение на СЕС по дело С-107/13), което изискване в случая не е изпълнено.

По отношение реалното изпълнение на „IT услуга“ следва да се съобрази липсата на доказателства за достатъчно индивидуализиран предмет на услугата, на индивидуализиращи данни, че полученото от доставчика възнаграждение представлява действителната равностойност на предоставената услуга, както и на всякакви данни за предоставена конкретна услуга и получената насрещна престация. В конкретния случай, освен че фактурата с предмет „IT услуга“ не е конкретизирана съобразно чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС, липсват доказателства за договаряне на конкретен вид услуга, за начина на формиране на нейната стойност, за реалното ѝ изпълнение и за предаване на резултата от това изпълнение.

Косвено указание за липса на реални търговски взаимоотношения са изтъкнатите от приходните органи обстоятелства относно доставчика, които са указание, че същият не осъществява реална стопанска дейност като предпоставка за участие в системата на косвения данък, а именно – същият не е подал ГДД по чл. 92 от ЗКПО, deregистриран е

при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС и има неплатени задължения в особено големи размери.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на услуги по смисъла на чл.9 от ЗДДС, като материалноправна предпоставка по чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

5.Относно фактурираните доставки от „ЧЕРНОГОРСКИ И ПАРТНЬОРИ“ АД:

Установено е при ревизията, че ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 427,39 лв. по фактури с предмет „авансово плащане по договор за продажба на недвижим имот“ (№ 00..10051 от 28.09.2018 г.), „стоки и услуги съгласно проформа фактура“ (№ 00..10050 от 27.09.2018 г.) и „покупка на стоки“. На доставчика по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ на декларирания електронен адрес за кореспонденция, но не са представени изискваните документи.

При справка в информационната база на НАП е установено, че доставчикът е отразил в дневниците са продажби посочените 3 фактури с получател „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, но освен тях към фактура № [ЕГН]/17.11.21 г. е отразено и кредитно известие КИ № [ЕГН]/22.12.21 г. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС, считано от 11.02.2016 г., има неплатени задължения за данъци и ЗОВ в особено големи размери.

При прегледа на документи на място при лицето „АНДИ КОНСУЛТ“ ООД, осъществявало счетоводното обслужване на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД, са предоставени фактури №[ЕГН] от 27.09.2028 г. с ДО - 22 136,95 лв. и ДДС - 4 427,39 лв. с предмет на доставката - „стоки и услуги, съгласно проформа фактура №[ЕГН]/25.09.18 г. с ДО 10 000,00 лв. и ДДС- 2 000,00 лв. с предмет на доставката - „авансово плащане по договор за продажба на недвижим имот“.

Приходните органи са констатирани, че от „ЧЕРНОГОРСКИ И ПАРТНЬОРИ“ АД, както и от ревизираното лице, не са представени договори и анекси, свързани с процесните фактури с предмет на доставката - „продажба на стоки“. Не са представени приемо-предавателни протоколи, удостоверяващи кога стоките са предадени, как са транспортирани, за чия сметка. Не са приложени документи /оферти, разпечатки от електронна поща, заявки или др./, доказващи осъществена търговската кореспонденция между дружествата. Няма доказателства за извършено плащане, доколкото предмет на една от фактурите е „авансово плащане във връзка с продажба на недвижим имот“ и същевременно няма осъществена доставка продажба на недвижим имот.

На първо място следва да се отбележи изцяло неконкретизирания предмет на фактурите, в нарушение на чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС. Относно авансовото плащане за доставка на стока са относими мотивите, изложени при предходните доставчици, че към датата на авансовото плащане следва да са известни и точно определени всички релевантни всички елементи от бъдещата доставка (т.36 от Решение на СЕС по дело С-107/13), което изискване в случая не е изпълнено.

В заключение, при липса на придружаващи фактурите документи, от които да се установи как е договорена доставката на стоки и услуги с конкретни параметри и как е осъществено приемо-предаването на стоки, т.е. реално разместване на материални блага, респ. договарянето на конкретни услуги и приемане на резултата от тяхното изпълнение, мотивите за отказ на правото на ДК са идентични като при предходните доставчици и не следва да се преповтарят.

Съвкупната преценка на изложените факти и обстоятелства правилно и обосновано е навела приходните органи на извод за липса на реални доставки на стоки и услуги по смисъла на чл.6/9 от ЗДДС, като материалноправна предпоставка по чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС за признаване на претендираното данъчно предимство.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

6. Относно доставчика „АНГРО ТРЕЙД“ ООД е установено при ревизията, че в дневника за покупки на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД в данъчен период м.10.2019 г. са отразени фактури № [ЕГН]/25.10.2019 г. с ДО - 6 326,00 лв. и ДДС- 1 265.20 лв. с предмет на доставката - „покупка на стоки“ и №[ЕГН]/26.10.19 г. с ДО - 6 243,00 лв. и ДДС - 1 248,60 лв. с предмет на доставката - „покупка на стоки“, издадени от „АНГРО ТРЕЙД“ ООД. Ревизиращите са извършили насрещна проверка на „АНГРО ТРЕЙД“ ООД и от представените доказателства са установили, че посочените фактури са издадени на други дружества и имат различни данъчни основи, а именно: № [ЕГН]/26.10.2019 г. е издадена на „МСМ ГРУП 07“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с ДО - 120,87 лв. и ДДС-24,18 лв. и №[ЕГН]/26.10.2019 г. е издадена на „ИНФРА КЕПИТАЛ“ ЕООД, ЕИК 203250Х33 с ДО 491,95 лв. и ДДС - 98,39 лв.

Посочено е, че съгласно чл. 71, т. 1 и т. 5 от ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило едно от следните условия - да притежава данъчен документ, съставен с изискванията на чл. 114 и чл. 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, притежава документ, който отговоря па изискванията на чл. 114 от ЗДДС.

Въз основа изложеното и на основание чл. 68 и чл. 69 от ЗДДС във връзка с чл. 70, ал. 5 от с.з. на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД не е признато право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 2 513.80 лв. по посочените две фактури.

В ревизионната преписка (Приложение № 1, л.93-94) се съдържат процесните фактури, издадени от „АНГРО ТРЕЙД“ ООД, от които се установява, че същите не са в полза на ревизираното дружество. В тази насока са и представените в хода на ревизията писмени обяснения от доставчика (Приложение № 1, л.98). Обосновано при тези данни от насрещната проверка на доставчика приходните органи не са кредитирали фактурите с идентични номера, но представени от ревизираното дружество (Приложение № 1, л.119). При тези данни по делото напълно законосъобразни са изводите за неизпълнение на условията по чл.71, т.1 и т.5 от ЗДДС за упражняване на правото на приспадане на ДК. Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

7. Установено с, че в данъчен период м. 12.2018 г. от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД е отразена фактура №[ЕГН] с дата 24.10.2018 г. с ДО - 993.50 лв. и ДДС -198,70 лв. с предмет на доставката - „нотариална такса“, издадена от нотариус С. Г. с идентификационен номер по ДДС BG6904121452. От направена проверка в дневник за продажби на нотариус С. Г. е установено, че фактурата е отразена в данъчен период м.10.2017 г. /с дата 24.10.2017 г./ С цел установяване действителната дата на издадената фактура до нотариус С. Г. е изготвено и връчено ИПДПОТЛ. В представените писмени обяснения е посочено, че сметка/фактура № [ЕГН] е от 24.10.17 г., когато е и датата на плащане. В резултат на това органите по приходите са приели, че е изтекъл срокът по чл. 72, ал. 1 от ЗДДС за упражняване на право на приспадане на данъчен кредит, поради което на „ХОУМ ТАУЪР“ ООД не е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактурата.

Съгласно чл.72, ал.1 от ЗДДС регистрирано по този закон лице може да упражни правото

си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода. В Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/2002 СЕС се е произнесъл, че правото на приспадане на данъчен кредит трябва да бъде упражнено, когато са налице две предпоставки: стоките да са били доставени или услугите - извършени, и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който може да се счита за служещ за фактура. Редица решения на СЕС по тълкуване на Директива 2006/112/ЕО допускат данъчна практика, при която това субективно право, каквото се явява правото на приспадане на данъчен кредит, да търпи съответно времево ограничение чрез въвеждане на преклузивни срокове за неговото упражняване, водещи до неговото погасяване. Дължим е извод, че след като спорната фактура, с която жалбоподателят претендира възстановяване на ДДС, не е била включена в отчетните му регистри, респ. не е отразени в СД по ЗДДС по реда и в сроковете по чл. 72 от ЗДДС, то е преклудирано правото да се иска възстановяване на данъка, упражнено по реда на чл.72, ал.2.

Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

8.В данъчен период м. 12.2018 г. от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД е отразена фактура №11220006432/24.11.2018 г. с ДО - 1 396,78 лв. и ДДС - 279,36 лв. с предмет на доставката - „покупка на стоки“, издадена от „ТЕХНОМИКС БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. От връченото ИПДПОТЛ и представени документи /платежни документи и копие на фактурата/ е установено е, че същата е издадена на физическото лице А. Ч., а не на дружеството. Във връзка с горното на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 279,36 лв. След като процесната фактура не е издадена на фирмата на ревизираното дружество, то са напълно законосъобразни изводите на приходните органи за неизпълнение на условието по чл.71, т.1 от ЗДДС за упражняване на правото на приспадане на ДК. Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази част.

9.На последно място е установено при ревизията, че фактура №[ЕГН] от 05.01.2022 г. с ДО - 335 000,00 лв. и ДДС 67 000,00 лв., издадена от „АНН АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е отразена от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД в дневник за покупки в данъчен период м. 01.2022 г. Към цитираната фактура е издадено КИ №[ЕГН]/28.01.2022 г., отразено от доставчика в данъчен период м. 01.2022 г. Същото е отразено в дневника за покупки от „ХОУМ ТАУЪР“ ООД в следващия данъчен период от - м.02.2022 г.

На основание чл. 175, ал. 1 от ЗДДС е определена лихва върху ползвания данъчен кредит в размера на 67 000,00 лв. за периода от 14.02.2022 г. до 14.03.2022 г.

В о.с.з. на 10.12.2025 г. процесуалният представител на жалбоподателя адв. А. Ч. направи оттегляне на жалбата по отношение на данъчен период м. януари 2022 г., в която част съдебното производство е прекратено.

Видно от табличната част на РА резултатът за данъчен период м. 01.2022 г. е задължение за лихва за забава в размер на 4326.95 лв. Специалната разпоредба на чл.161 от ДОПК не урежда заплащане на разноски при прекратяване на производството, поради което и съгласно пар.2 от ДР на ДОПК приложение следва да намери чл.143, ал.3 от АПК, според който когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. В идентичен смисъл е изменената разпоредба на чл.161, ал.1 от ДОПК (ред. ДВ бр.17/2026 г.), според която на

ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл.37 от ЗПП е издадена Наредбата за заплащането на правната помощ, която в разпоредбата на чл.24, изр.2 урежда възнаграждение от 130 до 450 лв.

Съобразно фактическата и правна сложност на спора съдът намира, че на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на евровата равностойност на 450 лв. за всяка съдебна инстанция, или общо сума в размер на 690.24 евро за три съдебни инстанции.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на „ТОУМ ТАУЪР “ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. А. С. Ч., срещу Ревизионен акт №Р-22221122001809-091-001 от 26.01.2023 г., издаден от В. Г. П. - орган, възложил ревизията, и В. Г. К. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 484 от 20.04.2025 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], относно установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 24 045.25 лв. главница и начислени лихви за забава в размер на 4836.81 лв., или общо в размер на **28 882.06 лв.**

ОСЪЖДА „ТОУМ ТАУЪР “ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.1, ап.1, чрез адв. А. С. Ч., да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 690.24 евро за три съдебни инстанции.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: